

Szentgotthárd sportjának múltja, jelene és jövője

Beküldés dátuma:	2018.12.10
Értéktárba rögzítve:	2019.09.25
Benyújtó kapcsolattartó személy:	Csuk Alajos
Értéktár megnevezése:	Települési értéktár
Fellelhetőség helye:	Szentgotthárd

Motto: „A sport megtanít becsületesen győzni, vagy emelt fővel veszíteni. A sport tehát mindenre megtanít.” (Hemingway)

Történet

Kezdetek

Szentgotthárd szervezett sportélete a 19. század utolsó harmadában kezdődött. Akárcsak az ország más területein, itt is egy-egy sportág egyletei jöttek létre: 1886-ban alakult meg a Korcsolya Egylet, egy évvel később már kerékpárversenyt rendeztek. Szentgotthárdon a vízi lehetőségek biztosították az úszósport megteremtését. 1893-ban a Rábán a gátnál strandot, öltözőt építettek, amit 1927-ben tovább bővítettek. Néhány évig a Gimnázium sportköre vízipólós csapattal rendelkezett, és sportsónakokon, kajakokon többször a Dunáig eveztek.

A 19-20. század fordulóján megindult a város iparosítása, sorra épültek a gyárak. 1893-ban megalakult a Gimnázium. Az első tanárok között volt Cseley József, aki a képzőművészetben jeleskedett. Felmérve a községnek a sporttal kapcsolatos adottságait és elmaradásait, sporttanári diplomát szerzett és fellendítette a sportéletet Szentgotthárdon. Tornaoktatással kinevelte, illetve tanártársaival kinevelték azt a közösséget, amely a különböző sportágakban elindulhatott. 1895-ben a Korcsolya Egylet a téli időszakban működött: s Rábán és a Holt-Rábán, a tavakon, vízkiöntéseken voltak korcsolyázásra kijelölt helyek, később a gimnázium udvarán kaptak helyet. Sok városi határozat született az elmúlt 130 év alatt egy végleges korcsolyapálya létrehozására, de megoldás még nem született.

A téli sportok között népszerű volt ródlizás és a síelés. Az 50-100 évvel előbbi pályák (Zrim-domb, Majer-domb) mára beépültek, a gépkocsiforgalom miatt használhatatlanok, vagy éppen benőtték a terjeszkedő erdők.

A Kerékpáros Egylet 1894-ben létesült, többször újra alapították. 1896-ban Kerékpár Egyesület indulásáról tudósított a helyi lap. Többször megtisztelte Szentgotthárd kerékpárosait az akkor világhírű kerékpáros Gerger Ferenc is. Az Egylet felkarolt más sportágakat, így a tornát, a tekét, a vívást, az evezést és az úszást is. A fő hangsúlyt a tornára fektették, ez a sportág azonban a felnőtt lakosság körében nem vált népszerűvé. Ezzel ellentétben 1897. július 25-én nagy érdeklődés mellett tekeversenyt is szervezett. Ez a sportág egyre népszerűbb lett az ifjúság körében, így pl. 1899 júniusában Szentgotthárdon és Kethelyen is rendeztek versenyt, Szentgotthárdon az ellenfél a Körmeny csapata volt.

1925. július 18-án Szentgotthárdi Kerékpáros Egylet néven 80 taggal lett átszervezve, a 80 fő hamarosan 100-ra növekedett. Az egylet részt vett az országos rendezvényeken is. Legjelentősebb eredmény Schrey Alajoshoz köthető, aki a kerületi bajnokságon 100 kilométeres országúti versenyen 4. helyezést ért el.

A XIX. század utolsó évtizedeiben már az atlétika is feltűnik. A sportbeli, de közösségi, embernemesítő eredmények is számottevőbbek lehettek volna, ha az erőket jobban koncentrálnák.

Szentgotthárd sportjának múltja, jelene és jövője

Felfigyelt erre egy Halifax nevezetű egyén is, aki Szentgotthárdban 1895. december 15-én tiszteletre méltó lelkesedéssel és meggyőző érveléssel azt ajánlotta, hogy az egyesületeket egy szervezetbe tömörítsék, és erős egyesületekből a sport fejlődése következik. A kezdeményezés hatására 1902-ben alakult meg az első, több szakosztályt (pl. labdarúgás, tenisz, úszás) tömörítő szentgotthárdi sportegyesület, a Szentgotthárdi Tornaegylet.

Ebben az időszakban lett egyre népszerűbb a labdarúgás. 1912. augusztus 12-én játszották az első labdarúgó mérkőzést Szentgotthárdon.

1918 után

A háború után, a 20-as években nemzetmentő célból tartották fontosnak a sporttevékenységet: a fiatalok a levante és cserkész egyesületek kereteiben belül sportoltak. Ezek az egyesületek leplezetlenül erősítették a katonai jelleget. Ekkor a Szentgotthárdi Testedzők Körének legvonzóbb szakosztálya a labdarúgó volt szakosztály volt.

A harmincas években merült fel a strandfürdő, valamint egy sporttelep létesítésének gondolata is.

1933. április 23-án alakult meg a település egyik legpatinásabb, legismertebb egylete a Szentgotthárdi Torna Egylet, létrejöttében nagy szerepe volt dr. Frühwald Istvánnak, aki nem csak a helység sportéletének fellendítésében, hanem széles körű társadalmi tevékenységének elismeréseként az egylet díszelnökévé választották.

1938-ban a Zsida patak mellett a jelenlegi helyén kapott végleges pályát a foci csapat.

A II. világháború kitörésétől a sport további militarizálásának lehettek szemtanúi Szentgotthárdon.

1945 után

A háború után gyorsan újra szervezték a sportéletet. Ehhez a legnagyobb segítséget a kaszagyár adta.

1946-ban hozták létre a Szentgotthárdi Munkás Sport Egyesületet, amelyben a kaszagyári dolgozók voltak többségben. 1947-ben a Dohánygyár Sport Egyesület fuzionált a Selyemgyárral, így 1957-ig két nagy sportegyesület működött Szentgotthárdon. 1950-ben a Selyemgyár Sportegyesület a Szentgotthárdi Vörös Lobogó nevet vette fel, a másik a kaszagyárra épülő egyesület neve Vasas lett.

1946-57 közti időszakban a legnépszerűbb sportágnak a kézilabda, a labdarúgás, a sakk és átmenetileg az asztalitenisz bizonyult. A két egyesület közt természetes munkamegosztás jött létre a Selyemgyári Egyesület női kézilabda, míg a Vasas a futballra és a férfi kézilabdára helyezte a nagyobb súlyt.

Ebben az időszakban külön a labdarúgó egyesülete volt a selyemgyárnak és a kaszagyárnak. A Vasas és a Textiles 1957-ben egyesült, Vasas Textiles néven szerepeltek 1966-ig.

Ebben az időszakban áldozatvállalásra kész sportkörü vezetők működtek, közülük is kiemelkedett id. László Ferenc, aki 25 évig (1966-ig) irányította Szentgotthárd sportéletét, valamint Bakó József, sportkörü elnök.

Szentgotthárd sportjának múltja, jelene és jövője

70-es évek után

Több átalakulás után 1978-ban jött létre a Szentgotthárdi Munkás Sportegyesület azzal a céllal, hogy a több lábón állással az anyagi nehézségek jobban kezelhetőek legyenek. Az egyesület az összes szentgotthárdi üzem, továbbá elsősorban a nagyközségi tanács támogatására számított. Ez a támogatás azt jelentette, hogy a szentgotthárdi sportlétesítmények állagának helyrehozásához anyagi bázist biztosított, és így az egyesület szakosztályai könnyebben oldhatták meg utánpótlási és anyagi gondjaikat is. A városi rang megszerzéséhez, a sportéletben is jelentős előrelépés lett a labdarúgópálya közel kétmillió forint értékű rekonstrukciója és egy korszerű kézilabdapálya építése.

Szentgotthárd sportéletének talán legsikeresebb, legmozgalmasabb időszaka 1978-1998 között zajlott, noha az 1946-1956, 1957-1966 körüli évek mintegy megalapozták ezt a sikerekben gazdag, húszesztendő korszakot.

Pályázati lehetőséget kihasználva sikerült a sportpálya körül kialakítani dobó, távolugró, súlylökő, diszkoszvető helyeket az ifjúság számára. Ebben az időszakban alakult meg a Városi Diáksport Egyesület. Szervezésében és koordinálásával helyi, megyei versenyeket rendeztek az éves versenynaptár szerint Soós Margit testnevelő tanárnő közreműködésével. A tárgyi feltételek megteremtése, a célok kitűzése, a szakmai munka színvonalának emelése, a csapatmunka eredményessége meghozta a versenysportban az előrelépést.

Az 1980-as évek elején Szentgotthárd település vezetői és a sportszerető lakosság egyre sürgetőbb feladatának tekintette a sport és testnevelés ügyét jobban szolgáló objektumok megépítését. A sportfejlesztés során, 1980 és 1985 között számos szentgotthárdi lakos társadalmi munkával járult hozzá a sportcentrum külső és belső építési, szerelési, villamossági asztalos szakipari munkáihoz. Ebben az időszakban a következő munkálatok fejeződtek be:

- a labdarúgó sportpálya teljes felújítása, futópálya kialakítása, hangosítsa, pálya körüli vaselemes kerítés kiépítése
- új, korszerű sportöltöző kialakítása,
- négy sávós tekecsarnok megépítése,
- a bitumenes kézilabda pálya megépítése,
- a sportcentrum környezetének kialakítása,
- a régen várt sportcsarnok átadása a Széchenyi István Általános Iskolában.

A nyolcvanas években elindult a sportcsarnokban az iskolai diákversenyek, szabadidősport és egyéb rendezvények sokasága, ezeknek az egyik fő szervezője Soós Margit testnevelő tanár volt. Ebben az időszakban Koller Jenő volt a Szentgotthárdi Munkás Sportegyesület vezetője.

1990 óta

1998-ban az egyesület neve Szentgotthárdi Városi Sportegyesület lett. Az egyesület három szakosztállyal működött: labdarúgás, teke és sakk.

Ebben az időszakban is az anyagiak hiánya jelentette a legnehezebben kezelhető problémát. A helyzet súlyosságára jellemző, hogy 2000 tavaszán finanszírozási problémák miatt feloszlott az akkori NB II-es labdarúgó csapat, így a következő szezonban csak a megyei bajnokságban indulhatott az újjászervezett csapat. A tekézők is nehéz helyzetbe kerültek anyagi és más jellegű nehézségek miatt. A város kedvezőtlen pénzügyi mutatói miatt nem volt képes a versenysport teljes körű finanszírozására, az egyesület vezetői ezért további támogatók felkutatásában látták a megoldást, de kevés sikerrel.

Szentgotthárd sportjának múltja, jelene és jövője

A sportfejlesztés során a következő munkálatok fejeződtek be:

2015 decemberében a városi sporttelepen átadták a megépült műfüves pályát.

2016-ban átadták a tekecsarnok új öltöző és kiszolgáló együttesét, amit a labdarúgók is használnak.

Meg kell említeni a futószakosztály létrejöttét, aminek nagyon sokan örültek. Működésük alatt rengeteg elismerést szereztek a klubnak, a városnak egyaránt. Köszönet munkájuknak és vezetőjüknek Woki Zoltánnak.

Számos sportrendezvény valósul meg a városban:

1986 óta évente: Alpokalja Kupa Teremlabdarúgó Torna, Nyugat Dunántúl egyik legrégebbi eseménye.

1995 óta évente: Arany János ifjúsági nemzetközi kézilabda torna

2003 óta évente: Csatafutás a Szentgotthárdi csata emlékére tartott Történelmi napok keretében

Az alábbi sportolók pályafutása Szentgotthádról indult el:

Doncsecz József kötöttfogású birkózó – 1972 - Münchener olimpia - 4. helyezős

Gécsek Tibor kalapácsvető – 1998 - Európa bajnok , 1993 és 1995 - VB bronzérmes; Szentgotthárd Város Díszpolgára,

Pars Krisztián kalapácsvető – 2012 – London – olimpiai bajnok; Szentgotthárd Város Díszpolgára

Molnár II. Dezső labdarúgó csatár, 8-szoros magyar labdarúgó válogatott

Dancsecs Bojana kick-box világbajnok - 2008, 2009

A város főterén Gécsek Tibor és Pars Krisztián kalapácsvetők tiszteletére sport történelmi emlékhelyet alakítottak ki.

Szentgotthárd sportirányításában betöltött személyek 1950-től napjainkig: Mikos József, Magyarics Imre, Ágoston Gábor, Csuk Alajos, Kozma Gábor, Császár Tamás, Dömötör Tamás, Tóth Levente, Gaál Akos.

A jól működő és sikereket elérő szakosztályok a város hírnevét is öregbítik.

Szakosztályok

Labdarúgás

1912-ben már két futball csapat működött a településen. 1912. augusztus 12-én játszották az első labdarúgó mérkőzést Szentgotthárdon. A vasúti pályaudvar közelében zajló mérkőzésen 600 néző drukkolt a csapatoknak. A pálya valójában disznólegelő volt. Az adatokból kitűnik, hogy már ekkor is anyagi problémák merültek fel, ezért a futball klubbot részvénytársasággá szervezték, azonban a hamarosan kirobbanó világháború miatt rövid életűnek bizonyult.

Az 1920-as években a Szentgotthárdi Testvezők Körének legvonzóbb szakosztálya a labdarúgó volt. 1938-ban a helyi futball csapat bekapcsolódott a megyei bajnokságba, sok nemzetközi mérkőzést is játszottak. Ekkor a Zsida patak mellett a jelenlegi helyén kapott végleges pályát a foci csapat. Vakarcs Kálmán írta könyvében 1939-ben, hogy Szentgotthárd a magyar labdarúgó sportnak több nagy játékost adott, köztük pl. Kovács II-t.

1949 nyarán egy Szombathelyen játszott Haladás–Kispest AC mérkőzés után a Kispest két válogatott játékosát, Bózsik Józsefet és Puskás Ferencet Sarkadi Sándor vaskereskedő meghívta egy hét szentgotthárdi vendégeskedésre. A visszaemlékezések szerint csodálatos élmény volt két válogatott játékosal egy héten át futballozni. Mert a hét mindennapján foci volt Szentgotthárdon, esténként pedig „zúfolt ház” hallgatta a Korona Vendéglő éttermében Puskás Öcsi jóízű beszámolóját az akkori élvonalbeli magyar labdarúgásból.

Szentgotthárd sportjának múltja, jelene és jövője

1950-ben a Selyemgyár Sportegyesület a Szentgotthárdi Vörös Lobogó nevet vette fel, a másik a kaszagyárra épülő egyesület neve Vasas lett. A két egyesület közt természetes munkamegosztás jött létre. A Selyemgyári Sportegyesület női kézilabda, míg a Vasasnál a futballra és a férfi kézilabdára helyezte a nagyobb súlyt.

Az 1957-1966 közötti időszakban több kiváló labdarúgó edző működött Szentgotthárdon: Szabó Imre, Szőlősi Emil, Tölgyesi József, Mikos László.

Hazai felnőtt labdarúgó mérkőzésekre átlagosan 600-700 néző is kíváncsi volt. A csapat magasabb osztályba kerülésével nézőszám 1200 fölé emelkedett.

1998-ban a labdarúgók közel 100 igazolt játékosal rendelkeztek, a felnőtt csapat az NB III-ban szerepelt. 2000 tavaszán finanszírozási problémák miatt feloszlott az akkori NB II-es labdarúgó csapat, így a következő szezonban csak a megyei bajnokságban indulhatott az újjászervezett csapat.

Kiemelkedő csapatok, ill. sportolók:

1980-85 között a Szentgotthárdi Munkás SE labdarúgó csapata megnyerte a megyei I. o. bajnokságot, feljutott az NB III-ba. Edző: Mikos László; Hazai játékosok: Háklár Ferenc, Csicsai Ferenc, László Ferenc, Rojkó Gábor, Merkli József, Dunai Ferenc, Császár Tamás, Kovács Tamás, Meskó Jenő, Némethy Zsolt, Heiter László, Balázs László, Szedri József, Korpics Attila, Németh Gábor, Herczeg László, Oreovetz József, Gombás Emil, Horváth István, Mákos Csaba, Latyák Tamás. Edző Mikos László. Érkeztek: Viszket Tibor, Neválovits József, Kovács József, Szalai Róbert, Devecseri Gábor, Kiss Gábor. 1985-ben erősítésként érkeztek: Házi Ferenc, Lechner Károly, Majos Ferenc

Kézilabda

Férfi és női kézilabda Szentgotthárd életében mindig fontos szerepet töltött be

Az 1946-57 közti időszakban a legnépszerűbb sportágak egyike a kézilabda volt. A Selyemgyári Sportegyesület a női kézilabdára, míg a Vasas a férfi kézilabdára helyezte a nagyobb súlyt. 1946 őszén két női kézilabda csapat vett részt a kerületi kézilabda bajnokságban. 1947. május 26-án Szentgotthárdon játszott a Budapest B válogatott a Nyugati válogatottal, az utóbbiban négy szentgotthárdi női játékos is szerepelt.

1947-48-ban a legmagasabb osztályban kezdett a szentgotthárdi női nagypályás kézilabda csapat. Rengeteg nehézséggel kellett megküzdeniük, nem volt önálló pályájuk. 1954-ben Domján Mária személyében válogatott kerettag lett egy gotthárdi kézilabdázó, aki két előkészületi mérkőzésen szerepelt és sajnos megsérült. Így a nagy álom nem sikerült. 1956-ig szerepelt a legjobbak között a csapat, melyben szerepe volt. 1955-ben a Vörös Lobogó női csapata felkerült az NB I-be.

1957 őszén szerveződött újjá a női kispályás kézilabda csapat Huszár Gábor gimnáziumi testnevelő közreműködésével, majd 1961-től Hodács Károly volt a szakmai vezető.

A 70-es években olyan tehetséges játékosok tűntek fel, akik később az NB I-ben is játszottak, igaz nem szentgotthárdi színekben (Merkl Katalin, Baumgatner Gyöngyi, Horváth Zsuzsanna, Braunstein Rozália)

1976-ban bajnokságot szerez a Textiles női csapata.

1982-84-ig a Textiles csapatát Kovács László irányította, az 1985-ös bajnokságra már Ernst József készítette fel a csapatot, akkor erősen megfogyatkozva a 3. helyet sikerült elérni.

Szentgotthárd sportjának múltja, jelene és jövője

történtek, az edzői feladatokat Kozma Gábor vette át, későbbiekben a vezetés anyagi okokra hivatkozva bejelentette a női szakosztály megszűnését.

1992. év tavaszán újra megalakult a női szakosztály, akik már a Szentgotthárdi Kézilabda Klubhoz tartoztak.

A férfi csapat igazi fejlődését az 1970-től számítjuk, mikortól Oldal József testnevelő irányításával a Textiles színeiben játszottak.

1986-ban Oldal József lemondott a férfi csapat vezetéséről. A csapat szétvált, változás következtében új egyesület alakult.

1986.május 12-étől két férfi együttes lett Szentgotthárdon: Szentgotthárdi MSE és Szentgotthárdi ÁFÉSZ SE. Az ÁFÉSZ SE férfi kézilabda szakosztályának elnöke Németh Sándor lett. Következő évben a megyei bajnokság megnyerése, a kecskeméti osztályozó sikeres megnyerése után NB II-es lett a csapat. A sikeresen szereplő ÁFÉSZ SE-ből 1992-ben alakult meg a Szentgotthárdi Kézilabda Klub.

A 2014/2015-ös szezonban Vas megye legjobb kézilabdázója lett Hegyi Gergely a felnőttek, illetve Mákos Márk a juniorok között.

2015-ben a Szentgotthárdi KK NB II-es férfi kézilabdacsapata 29 ponttal a 4. helyen zárta a bajnoki évet.

2015-ben megalakult Szentgotthárd-Máriaújfalui SE férfi kézilabda szakosztálya, amely megyei bajnokságban játszik.

Kiemelkedő csapatok, ill. sportolók (Női Kézilabda):

1955 – a Vörös Lobogó női csapata felkerült az NB I-be.

Edző: Borsics Mátyás edző; játékosok: Hodács Károlyné, Domján Mária, Lugosi Elvira, Kőhidai Anna, Mesics Anna, Korpics Mária, Horváth Erzsébet, Melczer Mária, Kőhidai Ilonka, Meikszner Anna

1976-ban bajnokság

Edző: Hodács Károly; játékosok: Vörös Ágnes, Klujber Erzsébet, Takács Zsuzsa, Offner Éva, Horváth Zsuzsanna, Domiter Anna, Baumgartner Györgyi, Moháp Teréz, Kern Valéria, Domiter Márta, Csicsek Irén, Sarang Katalin, Vadász Mária, Skapper Erzsébet, Szukics Jolán, Tóth Erzsébet, Papp Éva (Merkl Katalin akkor már az NB I - es Sabariában védett)

Kiemelkedő csapatok, ill. sportolók (Férfi Kézilabda):

1974-1976. Edző: Oldal József; játékosok: Luthár Lajos, Dömötör István, Horváth Tibor, Kocsis György, Bánfi Gábor, Pável Vilmos, Tóth Miklós, Klein Sándor, Murányi Lajos, Osvári László, Brander István, Kiss Albert, Kocsis András, Tóth Ferenc, Torma Géza

1987. Edző: Fancsali Ferenc; játékosok: Torma Géza, Tóth Ferenc, Bánfi Gábor, Kocsis György, Horváth József, Mesterházi László, Eredics Attila, Küplen Imre, Murányi Lajos, Luthár Lajos, Vargyai Csaba, Kozma Gábor, Pochán Ferenc. Külső erősítésként Mészáros és Szlamnik került a csapathoz.

Szentgotthárd sportjának múltja, jelene és jövője

Az 1990-91-es bajnokságban a női csapatnál is változások Röplabda

Az 1950-es években vált népszerűvé a röplabdázás, 1962-ben már a sportegyesület egyik legeredményesebb szakosztályaként emlegetik a férfi röplabda szakosztályt. 1968-ban 3. helyezett, 1969-ben pedig a megyei bajnokság 2. helyezette a röplabdacsapat. Meg kell említeni Dr. Nedecky Imre edző, valamint Márton Antal szakosztályvezető, később játékos edző - áldozatos munkáját. Munkahelyváltása miatt az edző elköltözött Szentgotthárról. A későbbiek során létszám-problémák, a fiatal sportolók rutintalansága miatt a szakosztály munkájában hanyatlás következett be. A problémákat nem sikerült megoldani, és 1973-ban a szakosztály megszűnt.

Kosárlabda

Az 1950-es években a legnépszerűbb szakosztály a kosárlabda volt.

1951-ben a Gimnázium udvarán, az ifjúság lelkes összefogásával el is készült egy szép kosárlabdapálya.

A 60-as években jelentősen javultak a tárgyi feltételek. 1963-ban felújították a tornatermet, amelyhez öltöző, zuhanyzó helyiség, tanári szoba és szertár is kapcsolódott. A jégpálya kivilágítást, a kosárlabdapálya bitumenes borítást kapott.

1968-ban a kosárlabda szakosztály sportolóinak száma meghaladta az 50 főt (nők férfiak)

A jelzett időszakban megyei I-II-III. helyezést értek el a tanulók. Ebben a munkában nagy részt vállalt Hrabovszky Dezső és Soós Margit testnevelő tanár. Munkájában lelkesen támogatta Huszár Gábor testnevelő kollégája, aki a kosárlabda edzéseket vezette a gimnáziumban és a település női kézilabdacsapatának irányítását is végezte.

1996 nyarán megalakult a szentgotthárdi felnőtt csapat Opel Szentgotthárd Kosárlabda Klub néven. 1997-ben a Nyugat-Dunántúlon rendezett NB II bajnokságban a 11. helyezést értek el. A több éven át működő kosárlabda Klub hamarosan megszűnt.

Teke

Az 1894-ben Kerékpáros Egylet – ígéretéhez híven – igyekezett felkarolni az egyéb sportágakat. Ezt bizonyította az a tény, hogy 1897. július 25-én nagy érdeklődés mellett tekeversenyt is szervezett. A teke is egyre népszerűbb lett az ifjúság körében, így pl. 1899 júniusában Szentgotthárdon és Kethelyen is rendeztek versenyeket.

1945 után a teke sportágat a Textiles Sportegyesület karolta fel. A sikerek nagy része Czeglédi István, Dömötör István, Kocsis István, Császár Ernő és Háklár Jenő lelkes, a sportágért nem kis áldozatot hozó munkájának köszönhető.

1978-ban a Textiles hírnevét tovább öregbítették Schwarcz József, Horváth Imre, Dancsecs József, akik ifjúsági ezüst jelvényes minősítést szereztek. A szakosztályvezetői teendőket Császár Ernő és Németh Elemér sporttársak látták el.

1979-1982 között már a Szentgotthárdi Munkás Sportegyesület színeiben versenyez a tekecsapat.

1985 augusztusában felavatták az új tekepályát, és 1986 végén megalakult a Városi Teke Szövetség.

A férfi csapat hosszú időn keresztül a megyei bajnokságban szerepelt.

1989-90 NBIII-as Nyugati csoport bajnoka a Szentgotthárdi férfi tekecsapat. A piramis tetején a tekézők az NB III-ból két év alatt az NB I-be jutottak. 2002-ben érték el az NB I-et a tekézők, két férfi és egy női csapat játszott 24 játékkal. Jelenleg is NBI-es a tekeszakosztály, második csapata a megyei I. osztályban szerepel. Nagyon jó a szakmai munka az ifjúságiaknál is.

Szentgotthárd sportjának múltja, jelene és jövője

Kiemelkedő csapatok, ill. sportolók:

1945 után- Czeglédi István, Dömötör István, Kocsis István, Császár Ernő és Háklár Jenő
1978-ban Schwarcz József, Horváth Imre, Dancsecs József, akik ifjúsági ezüst jelvényes minősítést szereztek.
1989-90 NB III-as Nyugati csoport bajnoka a Szentgotthárdi férfi tekecsapat. A piramis tetején a tekézők az NB III-ból két év alatt az NB I-be jutottak. Szentgotthárd NB I-be jutott bajnokcsapata: Lipp Vendel, Dancsecs László, Dancsecs József, Horváth Imre, László György, Melus Zsolt, Gubics Pál, Schwarcz József. Edző: Császár Ernő.

Sakk

1947 és 1975 között a sakk szakosztály a Textiles SE keretében működött. Figyelemre méltó eredményeket a 1960-as évek végén és a hetvenes évek elején érték el. Vezetőjük Kókai Endre, segítője ifj. Baracsi Jenő volt. 1969-ben megnyerték a megyei bajnokságot, 1970-ben pedig második helyezést értek el.

Sakk szakosztályt a színvonalas megyei bajnokság megnyerésétől id. Végh István irányította, szervezte, közreműködött Horváth Imre tanár úr és Rózsavölgyi László tanár úr, akik egyben az utánpótlással foglalkozó szakemberek is voltak.

1998-ban a sakkozónál a felnőtt csapat az NB II-ben, az ifjúsági pedig a megyei bajnokságban szerepelt.

2002-től a sakkozónál a felnőtt csapat az NB II-ben, az ifjúsági csapat pedig a megyei I. osztály bajnokságában szerepel. Jelenleg Szentgotthárd- Alsószölnök néven NB IB-ben szerepelnek jó eredményekkel. Ki kell emelni Király Ferenc és Horváth Imre edzőknek a sakk iránt kifejtett átlagon felüli munkájukat. A Széchenyi István Általános Iskolában utánpótlás sakk-oktatás folyik, a fiatalok is szép sikereket érnek el.

Kiemelkedő csapatok, ill. sportolók:

1960-2002. ifj. Baracsi Jenő, Andódi Ferenc, id. Végh István, Hajtó Henrik, Varga József, Rózsavölgyi László, Kókai Endre, Kókai Károly, Tarcsai László, Leiner Elemér, Horváth Zoltán János, Tóth Zoltán, ifj. Végh István, Herczeg István, Varga József, Gáspár József

Asztalitenisz

A pingpong 1930-as években volt népszerű. A szentgotthárdi pingpongosok hazai bajnokságban nem szerepeltek, elsősorban közeli osztrák települések csapataival játszottak. Vasvármegye 1933. jan. 14-én lelkes tudósításban számolt be arról, hogy a Szentgotthárdi Torna Egylet pingpong csapata nemzetközi túrameccset bonyolított le, amelynek állomásai: Gleisdorf és Fürstenfeld.

Az 1950-es évek egyik siker-sportágaként az asztaliteniszezők 1950 és 1953 között a megyei élvonalba tartoznak. Két férfi csapat is működött és a mindenkori pillanatnyi forma alapján a legjobbak kerültek az első csoportba. Leggyakrabban: Kozák Elek, Kogelman József, Somfalvy László, Wolf László, Wolf János és Wolf Vilmos. A női csapat még eredményesebben szerepelt, veretlenül nyerték a megyei bajnokságot. A csapat erősségei : Kozó Mária, Kalnoky Erzsébet és Orbokné Láng Anna voltak.

2008. táján az egész egy baráti társaság időnkénti találkozóival kezdődött, a „garázs pingpong” stádiumból 2010-ben léptek ki, lehetőséget kaptak a III. Béla Szakképző Iskola tornatermében a heti egy edzés erejéig. Így lehetővé válhatott, hogy új tagokkal bővített csapat alakult ki. Már fordulópontnak számított, hogy Kemenestaródfa és Gasztony községek asztalitenisz csapataival mérkőzéseket játszottak.

Szentgotthárd sportjának múltja, jelene és jövője

Meghívást kaptak a Vas Megyei Asztalitenisz Szövetségtől a megyei csapatversenyeken való részvételre. Ebben az időszakban találkoztak Szentgotthárdon Jónyér István és Klampár Tibor asztalitenisz világbajnokkal. 2014-ben hivatalosan megalakult a Szentgotthárdi VSE Asztalitenisz szakosztálya 18 taggal. 2015-től heti két alkalommal hivatásos edzők segítik a szakosztály munkáját, 2016-tól két csapat csatározik a megyei első illv. második osztályú bajnokságban. A tagok száma lassan növekedett, egyre több fiatal próbálja ki a sportágat, és az alapító okirat szellemében bővült az utánpótlás nevelés szerepe. 2015-től heti egy, néha két alkalommal hivatásos edzők segítik a szakosztály munkáját. 2016-tól két csapat csatározik a megyei első és a második osztályú bajnokságban. Hagyományosan megrendezik a Szentgotthárd Város Nyílt és Amatőr Asztalitenisz bajnokságát.

Kiemelkedő csapatok, ill. sportolók:

1950-1953 között - férfiak: Kozák Elek, Kogelman József, Somfalvy László, Wolf László, Wolf János és Wolf Vilmos, nők: Kozó Mária, Kalnoky Erzsébet és Orbokné Láng Anna

Tenisz

1909. áprilisában a tornaegyesület egy újabb sportága, a tenisz megkedvelését, feltételek megteremtését is programjává vette.

A teniszezők örömeire 1909. május 27-én, a mai Szabadság téri liget helyén teniszpályát avattak. A pálya gondozás, felszereltsége anyagi megterhelést jelentett, ezért a Tornaegyesület szervezésében teniszezni óhajtoknak tagdíjat kellett fizetniük.

A tenisz Szentgotthárdon sem vált a tömegek számára hozzáférhetővé, a későbbiek során is inkább az értelmiség körében volt elterjedt. Az I. világháború után megalakult a Szentgotthárdi Testedzők Köre, amely a teniszezőket is szervezte.

A teniszezők a Testedzők Körének a húszas évek közepe táján történő megszűnése után, megalakították a Szentgotthárdi Tenisztársaságot, amely 1932-ben 10 évre használatba kapta a már említett teniszpályát. Az 1930-as évek siker sportága a tenisz, az adatok alapján megyében a szentgotthárdi teniszezők jó erőt képviseltek.

Az 1980-as években elsősorban dr. Máté János gyermekorvos dicséretes lelkesültsége eredményeként, újra reneszánszát éli a sportág. dr.Máté János gyermekorvosként került Szentgotthárdra 1978. tavaszán, és már ez év nyarán – mint megszállott teniszező - kezdte a szentgotthárdi tenisz élet szervezését. A várkert színpad előtti salakos pályát jelölték ki felújításra. Szükséges volt a salak pótlásra, a teniszhez szükséges kellékek beszerzésére. Közreműködők maguk a sportolók voltak : dr. Máté János, Dömötör István (Ducsek), Tóth Károly, Tóth Ferenc (Kalóz), Tóth László, Győrfi László (Mazsi), Molnár Gábor (Mató), Lőrincz Miklós (Zsaver), Kukor Ferenc és Varga András. A teniszezők tömegsport keretében játszották a mérkőzéseket. Hazai és külföldi kapcsolatokat alakítottak ki. Amikor a salakos pályán játszottak meghívták a kőszegi teniszezőket, ebből a kapcsolatból rendszeres t pl. a kőszegi és a lendvai teniszklubokkal.

1980-ban már új helyen voltak a mérkőzések, Arany János utcai iskola sportudvarában kialakított aszfaltozott pályáján. A településen több pálya került kiépítésre, így a sporttelepen lévő bitumenes pályát is használták. A teniszezők létszáma állandóan növekedett: Dr. Vitályos Iván, Dr. Illyés László, Huszár Gábor, Némethy Zsolt, Szalai Bertalan, Dancsecs Tamás, Asztalos Zsolt és Zámodyics Gábor sportolókkal.

2007-ben megnyílt a St Gotthard spa és a fiatalok a tenisz helyett átpártoltak az új sportágra a fallabdára.

Kiemelkedő csapatok, ill. sportolók:

1978-2000 között - dr. Máté János, Dömötör István, Tóth Károly, Tóth Ferenc, Tóth László, Győrfi László, Molnár Gábor, Lőrincz Miklós, Kukor Ferenc, Varga András, dr. Vitályos Iván, dr. Illyés László, Huszár Gábor, Némethy Zsolt, Szalai Bertalan, Dancsecs Tamás, Asztalos Zsolt, Zámodyics Gábor.

Szentgotthárd sportjának múltja, jelene és jövője

Kick-box

A Skorpió Kick-box Sportegyesületet Takács Tibor 1 Danos vezetőedző alapította 2000 szeptemberében. Hamarosan Szentgotthárdon is megkezdődtek az edzések. A két szakosztályban 50-60 fiatal, és 10-15 felnőtt edz rendszeresen. Kulcsár Ferenc, Kick-box edző az egyesület elnöke, a Magyar Kick-Box Szövetség Felügyelőbizottságának tagja, a sportolók edzéseit képzett edzőgárda segíti. Egyesületük versenyzői több alkalommal voltak már a magyar utánpótlás válogatott tagjai és szereztek dobogós helyet világversenyeken.

Kiemelkedő csapatok, ill. sportolók:

2000 óta a legeredményesebb versenyzőik és eredményeik

- **Nagy Gergő** utánpótlás VB II. helyezés, 2x Magyar Bajnok
- **Császár Levente** utánpótlás VB III. helyezés, 1x Magyar Bajnok
- **Kulcsár Mórió** utánpótlás, VB IV. helyezés, 4x Magyar Bajnok, 4x Világkupa győztes
- **Tóth Bence** utánpótlás EB III. helyezés, 2x Magyar Bajnok
- **Bedi Miklós** utánpótlás Magyar Bajnok

Íjászat

A körmendi íjászcsoport 2003-ban Rönökön tartott bemutatott, az addig egymás között gyakorló íjások (Mesics Kálmán, Tóka Ferenc, Létay Zoltán, Mikos Péter, Szabó Norbert és Tóth István) ott eldöntötték, hogy a fejlődés irányába valamilyen más utat kell keresni. Felmerült a gondolat, hogy egyesületi keretek között kéne tovább folytatni.

Így alakult meg 2004. március 1-jén a Szentgotthárdi Sportegyesület Íjász Szakosztálya, a csatlakozási okmányt az egyesület akkori elnöke Kovács László írta alá. Szakosztályvezetőnek Tóka Ferencet választották meg. A csapat megkapta a labdarúgó pálya mögötti füves területet edzés céljára. A gyakorló pálya téglafalal volt határolva, ami a biztonságos íjászat alapfeltétele. Téli gyakorló pályának alkalmas termet a vagyonügynökség és a plébániahivatallal történő egyeztetést követően sikerült találni a templom mögötti és alatti pincében. Rimfel Ferenc plébános úr kérése annyi volt, hogy az íjászat védőszentjének, Szent Sebestyénnek a nevét vegye fel a csapat. 2009. november 9-én, szentmise keretében került sor az íjászcsoport zászlójának megszentelésére.

2009-ben a csapatból Dallos László a Magyar Íjásszövetség által szervezett tanfolyamon íjászkatatói, Létay Zoltán és Tóka Ferenc pedig íjászinstruktori képesítést szerzett.

Az első íjászversenyen 2004-ben, Almásházán vett részt a csapat, amely egyre bővült.

A körmendi Régió és az osztrák göttelsbergi íjászcsoporttal való jó kapcsolat eredménye, hogy Barátság Kupa néven egy három állomásból álló versenysorozatot rendezzenek közösen. Először 2008-ban a gotthárdi csapat adott otthont a versenynek, 2009. április 4-én Göttelsbergben, majd 2011-ben a helyi csapat.

Kiemelkedő csapatok, ill. sportolók:

Korándi Szilárd 2017-évi 3D Országos Bajnokság V. helyezés, **Dallos László** 2018-évi Történelmi íjász Világ-bajnokság III. helyezés, Országos és Nemzeti Bajnokság III. helyezés,

Dallos Mariann:

- 2010-ben Történelmi Bajnokság III. helyezés,
- 2017-ben Történelmi Európa Bajnokság IV. helyezés,
- 2017-évi 3D Országos Bajnokság III. helyezés,
- 2018-évi gyulai Történelmi Íjász Világbajnokságon II. helyezés és Történelmi Országos Bajnokságon elért bajnoki címe.

Szentgotthárd sportjának múltja, jelene és jövője

Darts

A Szentgotthárdi Darts Club története egy ártatlan, közösségi oldalon tett bejegyzéssel kezdődött. 2014. decemberében Bucsek Tamás kipoztolta, hogy éppen a darts világbajnokságot nézi. Erre válaszolt Talabér Gábor, majd végig szurkolták, ezután döntöttek, hogy jó lenne egy amatőr versenyt rendezni a városban is. Az első amatőr steel darts bajnokságra 2015. áprilisában kerül sor, melyen 12 lelkes dartsos indult az értékes nyereményekért.

2016.februárjában alakult meg a Szentgotthárdi Darts Club (SZDC) 16 taggal, melyet a Szombathelyi Törvényszék május elején hivatalosan is bejegyzett.

A Club elnöke Talabér Gábor, alelnöke Bucsek Gábor, titkára Könye Tamás. Az egyesület első nagyszabású versenyére, az I. Szentgotthárd Openre 2016. szeptember 17-én került sor, melyen 118 induló volt, 52 egyéniben, 66 –an párosban ragadtak nyilakat.

Bucsek Tamás és Talabér Gábor kettős döntőbe jutásáért játszott, végül a 4. helyen végzett. Az első verseny sikerei után november 12-én szervezték meg az I. Hotel Lipa Kupát, mely az egyesület fő támogatójáról kapta nevét. 87 induló vágott neki a küzdelmeknek, egyéniben 39-en, míg párosban 48-an álltak a dobóvonal mögé. Egyéniben 8. SzDC tag képviselte a gotthárdi színeket, közülük Lábodi Gábor és egyetlen hölgy indulóként Korpics Brigitta végeztek a legjobb helyeken. A kezdeti sikerek és fellángolás után a 2016-2017-es téli szezon nem volt túl aktív az egyesület számára.

2017. februárjában lemondott az egyesület vezetősége, az új elnök Könye Tamás, alelnök Korpics Brigitta, titkár pedig Bucsekné Bartha Zsófia lett. Az egyesület néhány tagja aktívan rész vesz a Magyar Darts Szövetség által szervezett Nyugat Dunántúli liga fordulók versenyein Szombathelyen, Körmenten, Zalaegerszegen. Szombathelyen Savaria Steel Darts Openen Korpics Brigitta a II. legjobb női versenyző díját hozta el. Alacsony létszám rányomja a bélyegét az Egyesület tevékenységére, így pedig az egyesület sorsa is elég bizonytalan.

Futó

2005-ben 22 alapító taggal Woki Zoltán vezetésével megalakult a VOSSSEN-Szentgotthárd Futószakosztály, mint a Szentgotthárdi Városi Sportegyesület önálló szakosztálya.

A futószakosztály hivatalosan megszűnt 2015 decemberében.

A futóversenyeken való részvétel azonban nem állt meg, a futószakosztály korábbi tagjai, illetve új futók változatlanul szerepelnek Vas megyei ill. határ közeli és szlovén utcai futóversenyen csoportos nevezéssel, amelyeket Woki Zoltán, Woki Edina és a szombathelyi László Ervin szervezi, intézi.

Kiemelendő a szakosztálytól függetlenül, hazai és külföldi versenyeken induló sportemberek teljesítménye: Koszár Zsolt, Karsai Márton, Somogyi Gábor, Borbély Sándor.